

EDITORIAL

Bucs nuclears

Si les informacions revelades per un altre rotatiu es confirmen, el president del Govern, José Luis Rodríguez Zapatero, s'hauria mostrat disposat a ampliar la presència nord-americana a Rota. Els Estats Units, de la seva banda, haurien demanat poder atracar també al Port de Tarragona. En concret, haurien demanat la possibilitat d'atracar vaixells de propulsió nuclear al port tarragoní. Malgrat tot, la mateixa ministra de Defensa, Carme Chacón, va negar ahir la veracitat de les

revelacions que ha tret a la llum pública la polèmica Wikileaks. Tot plegat seria una estratègia per reconduir la situació després que Espanya hagués retirat les tropes a l'Iraq. No hauria estat la primera vegada que atraquen bucs militars al Port de Tarragona, però convertir-lo en un enclavament fix de pas suposaria hipotecar el futur d'aquesta infraestructura de transports, que, a banda de la vocació mercadera, té la turística.

TRIBUNA

Atur, empresa, crèdit

És indubtable que el fre al que suposa la lacra més important que suporta la nostra societat, l'atur, només serà parat perquè la iniciativa empresarial representada pels autònoms i petits empresaris torni a recuperar la confiança en un futur molt complicat, amb mancances de tot tipus.

Les dades esferèidores que, mes rere mes, ens porten la notícia d'un increment d'aturats sense que siguem capaços de veure el camí per buscar una congelació urgent respecte d'això, suposa que darrere dels números freds existeixen noms i cognoms de milers de ciutadans instal·lats en una frustració inapel·lable.

Segurament algú pot pensar que la sortida al problema es donarà via determinades mesures d'ordre polític, però el que és evident és que la tornada al creixement només serà possible amb la comunió d'una tasca pública, en-

Lluís Badia
Advocat

acció de llocs de treball, sumada a un entorn favorable de confiança, en funció d'unes dades objectives de futur en positiu.

Tampoc es pot oblidar que la fugida del crèdit, produïda de manera indiscriminada els darrers mesos, és un factor vital i a tenir en compte, i és aquí on s'haurà, també, de fer un esforç perquè el finançament, amb totes les previsions que es vulguin, pugui tornar als mercats.

No s'entendria un esforç de tots per buscar alternatives en positiu i que els «caps del crèdit», bancs i caixes, no facin una clara aposta per això.

Ja sé que els «números» de les entitats financeres són complicats i que, a més a més, s'ha fet una aposta pel deute públic, però s'hauria de ser conscients que, o bé torna el diner als qui el demanen, o les nostres perspectives de recuperació queden molt llunyanes.

Les perspectives pel proper

exercici no garanteixen una via optimista de creació de feina i, a més, les «correccions» amb determinats temes, engegades pel Govern i que poden afectar una part de la societat també anuncien desestabilització social.

Malgrat això, crec que és el moment d'aplicar clar el marc de fu-

«No s'entendria un esforç per buscar alternatives en positiu i que els 'caps del crèdit' no facin una aposta per això»

tur de manera transparent com única alternativa per fer possible aquella credibilitat imprescindible per tornar a un mínim optimisme del qual estem tan necessitats.

El concepte empresa, entesa com la suma de tots els que la fan possible, hauria de ser un punt d'inflexió davant les temptacions

d'alguns per dividir la societat. Crec que, per tant, incidir en la transparència de la pròpia gestió particular, compartida per «tota l'empresa», és també una eina que no s'ha de descartar.

En definitiva, els propers mesos exigiran esforços, que segurament seran difícils de compren-

«Els propers mesos exigiran esforços, que seran difícils de comprendre, només amb una clara racionalització»

dre. Ara bé, només amb una clara racionalització i explicació es podrà demanar el sacrifici que a ben segur ens tocarà fer; per tant, l'aposta per aquesta línia de gestió, hauria de ser vital per la implicació general, imprescindible, per trobar un mínim èxit que ens permeti recuperar un petit grau de positivisme.

certada i il·lusió, que permeti que aquells que són els únics que poden fer empresa vulguin apostar, en aquesta línia de nova cre-

Responsabilitat inexcusable

Rellegint els meus articles he pogut comprovar que la paraula que més he usat ha estat: «responsabilitat». Crec, doncs, que per coherència bé em caldria explicar què vull dir quan parlo de «responsabilitat». Ja ho deia ja Aristòtil fa una pila d'anys: «La política no és altra cosa sinó ètica social». La democràcia és un estat de contrapesos que va més enllà de guanyar o perdre unes eleccions, fer un programa de govern o aprovar lleis que intentin canviar el comportament dels ciutadans. La política ha de tenir en compte també la moralitat dels actes públics. Sense vir-

Victòria Forns
Portaveu grup municipal CIU a l'Ajuntament de Tarragona

tuts cívics, practicades pel conjunt de la societat, la democràcia és fràgil i pot desembocar en injustícies grans o petites. Si un sis-

tema de govern no es corromp és perquè en ell es practiquen les virtuts cíviques. La llibertat responsable és una de les virtuts cíviques imprescindibles al mode d'entendre l'acció política. Què entenc per «llibertat responsable»? Senzill però exigent: qualsevol acte lliure ha de ser responsable. Segons Max Weber, la moral de la convicció és la que es posa en marxa sense reparar les conseqüències dels actes. Si fracassa, la culpa mai és del que ha impulsat un projecte o comès una infracció sinó que el culpable sol ser l'altre. La llibertat responsable, per contra, és la que accepta les

conseqüències dels propis actes. Malauradament l'exigència moral d'alguns polítics és guanyar les eleccions a qualsevol preu. Després de la davallada del passat 28 de novembre assistirem, com en una representació teatral, al joc de les promeses per part dels partits polítics que ens governen a Tarragona. Es precipitaran inauguracions, tot i que varen dir que no ho farien, primeres pedres i segones i terceres. Ara, quan els seus estan a punt d'abandonar els despatxos del Govern català, s'apuren a fer les llistes de tot allò de què poder acusar els nous ocupants (CiU). Assistirem al ball de

les desqualificacions com a única opció de construir un discurs polític. Els polítics hem d'introduir en el nostre discurs el concepte de l'ètica de la responsabilitat i del respecte a l'altre. Sense ambdós criteris serà difícil crear una societat lliure. És clar que un discurs responsable, autocrític i sincer potser no té una traducció immediata en vots. Però per a mi és la forma més directa perquè els ciutadans tinguin un mínim de confiança en la política. I jo espero poder guanyar-me la confiança a base de respecte i responsabilitat, i no fer-ho a base del menyspreu i les acusacions.

més
tarragona - reus - costa d'aurada
Edita: Tamediaxa, S.A.
DL: T-1609/2001 - issn: 1579-5659

C/ Sant Agustí, 21, 3r.
43003 TARRAGONA
977 21 11 54 Fax 977 21 47 21
C/Sor Lluïsa Estivill, 16, baixos.
43202 REUS
977 32 78 43 Fax 977 31 09 41
www.diarimes.com

Director General:
Carles Abelló

Cap de publicitat:
Contxi Joan
Disseny editorial:
Carles Magrané
Cap de distribució:
Jaume Cañada

Directora: **Silvia Jiménez**. [redaccio@mestarragona.com]
Redacció: **Laia Díaz, Carme Mas, Esther Valcárcel, Vicente Izquierdo, Mònica Just, Antonio Ramos**. Especials: **Laura Gómez**. Tancament: **Mario López**.
Fotografia: **Roser Sans, Olívia Molet, Cristina Aguilar**. Edició de publicitat: **Sara Sorando**. Distribució: **Marta López**. Administració: **Núria Clos**
Publicat: **Maria Molleda, M. Jesús del Hierro, Carmen Soto, Mercè Ripoll, Antònia Turull**. [publicitat@mestarragona.com]
Imprimeix: **Indugraf Offset, S.A.**

Distribució controlada:
PJD